

62023CJ0182

WYROK TRYBUNAŁU (ósma izba)

z dnia 11 lipca 2024 r. (*1)

Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. a) – Artykuł 9 ust. 1 – Artykuł 14 ust. 2 lit. a) – Dostawa towarów podlegająca opodatkowaniu – Przeniesienie własności gruntu rolnego w zamian za odszkodowanie na podstawie decyzji organu władzy publicznej – Wywłaszczenie

W sprawie C-182/23 [Makowit] (i),

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Naczelnego Sąd Administracyjny (Polska) postanowieniem z dnia 18 stycznia 2023 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 22 marca 2023 r., w postępowaniu:

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

przeciwko

J.S.,

TRYBUNAŁ (ósma izba),

w składzie: N. Piçarra, prezes izby, N. Jääskinen (sprawozdawca) i M. Gavalec, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

—

w imieniu Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej – B. Kołodziej i T. Wojciechowski,

—

w imieniu rządu polskiego – B. Majczyna, w charakterze pełnomocnika,

—

w imieniu Komisji Europejskiej – M. Herold i M. Owsiany-Hornung, w charakterze pełnomocników,

podjęwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 9 ust. 1 i art. 14 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1, zwanej dalej „dyrektywą VAT”).

2

Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy J.S. a Dyrektorem Krajowej Informacji Skarbowej (Polska, zwanym dalej „organem podatkowym”) w przedmiocie podania uchylenia indywidualnej interpretacji podatkowej z dnia 31 października 2017 r. (zwanej dalej „interpretacją podatkową”).

Ramy prawne

Prawo Unii

3

Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy VAT opodatkowaniu VAT podlega odpłatna dostawa towarów na terytorium państwa członkowskiego przez podatnika działającego w takim charakterze.

4

Artykuł 9 ust. 1 tej dyrektywy stanowi:

„»Podatnikiem« jest każda osoba prowadząca samodzielnie w dowolnym miejscu jakkolwiek działalność gospodarczą, bez względu na cel czy też rezultaty takiej działalności.

»Działalność gospodarcza« obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym z górnictwem, działalnością rolniczą i wykonywaniem wolnych zawodów lub uznanych za takie. Za działalność gospodarczą uznaje się w szczególności wykorzystywanie, w sposób ciągły, majątku rzeczowego lub wartości niematerialnych w celu uzyskania z tego tytułu dochodu”.

5

Artykuł 14 tej dyrektywy przewiduje:

„1. »Dostawa towarów« oznacza przeniesienie prawa do rozporządzania rzeczą jak właściciel.

2. Poza czynności, o której mowa w ust. 1, za dostawę towarów uznaje się następujące czynności:

a)

przeniesienie prawa własności do towaru w zamian za odszkodowanie, z nakazu wydanego przez organ władzy publicznej lub w jego imieniu albo z mocy prawa;

[...]”.

6

Artyku? 167 tej dyrektywy ma nast?puj?ce brzmienie:

„Prawo do odliczenia powstaje w momencie, gdy podatek, który podlega odliczeniu, staje si? wymagalny”.

Prawo polskie

7

Artyku? 7 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i us?ug (Dz.U. z 2022 r., poz. 931), w wersji maj?cej zastosowanie do okoliczno?ci sporu w post?powaniu g?ównym (zwanej dalej „ustaw? o VAT”), przewiduje:

„Przez dostaw? towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie si? przeniesienie prawa do rozporz?dzania towarami jak w?a?ciciel, w tym równie?:

1)

przeniesienie z nakazu organu w?adzy publicznej lub podmiotu dzia?aj?cego w imieniu takiego organu lub przeniesienie z mocy prawa prawa w?asno?ci towarów w zamian za odszkodowanie;

[...]”.

8

Zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 tej ustawy:

„1. Podatnikami s? osoby prawne, jednostki organizacyjne niemaj?ce osobowo?ci prawnej oraz osoby fizyczne, wykonuj?ce samodzielnie dzia?alno?? gospodarcz?, o której mowa w ust. 2, bez wzgl?du na cel lub rezultat takiej dzia?alno?ci.

2. Dzia?alno?? gospodarcza obejmuje wszelk? dzia?alno?? producentów, handlowców lub us?ugodawców, w tym podmiotów pozyskuj?cych zasoby naturalne oraz rolników, a tak?e dzia?alno?? osób wykonuj?cych wolne zawody. Za dzia?alno?? gospodarcz? uznaje si? w szczególno?ci wykorzystywanie, w sposób ci?g?y, maj?tku rzeczowego lub warto?ci niematerialnych w celu uzyskania z tego tytu?u dochodu”.

Post?powanie g?ówne i pytanie prejudycjalne

9

J.S. prowadzi gospodarstwo rolne, w którym od 2001 r. hoduje krowy mleczne i produkuje mleko. Od stycznia 2013 r. jest on zarejestrowany jako podatnik podatku od warto?ci dodanej (VAT). W 2003 r., a nast?pnie w 2015 r. naby? dzia?ki gruntowe w celu powi?kszenia tego gospodarstwa. Nabycie to nie podlega?o opodatkowaniu VAT ani odliczeniu VAT.

10

Decyzj? wojewody, organu administracji publicznej, z dnia 6 marca 2017 r. w?asno?? cz??ci dzia?ek gruntowych, na których znajduje si? gospodarstwo J.S., zosta?a przeniesiona na Skarb Pa?stwa (Polska) w celu realizacji inwestycji drogowych. Jednocześnie wojewoda wszcz?? post?powanie o ustalenie odszkodowania nale?nego J.S. z tytu?u przeniesienia w?asno?ci dzia?ek gruntowych nabytych przez Skarb Pa?stwa.

11

W tym kontekście J.S. złożył do organu podatkowego wniosek o wydanie interpretacji podatkowej w celu ustalenia, po pierwsze, czy należy uznać go za podatnika VAT ze względu na sprzedaż działek gruntowych nabytych przez Skarb Państwa w celu dokonania inwestycji drogowych, a po drugie, czy odszkodowanie otrzymane z tego tytułu powinno podlegać VAT. Jego zdaniem na te pytania należy udzielić odpowiedzi przeczącej.

12

W interpretacji podatkowej organ podatkowy uznał, że przeniesienie prawa własności działek gruntu na rzecz Skarbu Państwa w trybie wywłaszczenia w celu dokonania inwestycji drogowych należy uznać za odpłatną dostawę towarów dokonaną przez J.S. działającego jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy o VAT, czyli w charakterze podatnika VAT.

13

J.S. zaskarżył tę interpretację do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (Polska), który wyrokiem z dnia 15 października 2018 r. uchylił interpretację podatkową. W uzasadnieniu sąd ten podkreślił, że J.S. nie podejmował żadnych czynności mających na celu sprzedaż spornych działek gruntowych oraz że decyzja o wywłaszczeniu tych działek została podjęta niezależnie od jego woli. Zdaniem tego sądu wywłaszczenie to nastąpiło zatem bez związku z działalnością rolniczą J.S. i w konsekwencji nie działa on w charakterze podatnika VAT, gdy sporne działki gruntowe zostały przeniesione na rzecz Skarbu Państwa.

14

Organ podatkowy wniosł skargę kasacyjną od tego wyroku do Naczelnego Sądu Administracyjnego (Polska), będącego sądem odwołańczym, podnosząc w szczególności, że nabycie w drodze wywłaszczenia spornych działek gruntowych było związane z zawodowym wykonywaniem przez J.S. działalności gospodarczej polegającej na wykorzystywaniu tych działek gruntowych w ramach jego działalności rolniczej. W związku z tym nabycie to należy jego zdaniem uznać za odpłatną dostawę towarów, która powinna podlegać opodatkowaniu VAT.

15

Sąd odwoławczy uważa, że rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu zależy od tego, czy przeniesienie własności nieruchomości w drodze wywłaszczenia na rzecz Skarbu Państwa w celu budowy dróg publicznych należy uznać za dostawę towarów dokonaną przez podatnika prowadzącego działalność gospodarczą ze względu na to, że podatnik ten wykorzystywał rzeczony nieruchomość w ramach swej rolniczej działalności gospodarczej.

16

W pierwszej kolejności sąd ten zauważa, że w niniejszej sprawie z opisu okoliczności faktycznych leżących u podstaw tego sporu, sporządzonego przez organ podatkowy, nie wynika, by sporne działki gruntowe zostały przeniesione do tej części majątku J.S., która nie jest przeznaczona do prowadzenia działalności rolniczej, ponieważ działki te zawsze stanowiły składnik majątku przedsiębiorstwa J.S.

17

W drugiej kolejności sąd ten przypomina, że w szczególności z wyroku z dnia 15 września 2011 r., *Saby i in.* (C-180/10 i C-181/10, EU:C:2011:589) wynika, iż jeżeli podmiot gospodarczy podejmuje aktywne działania w zakresie obrotu nieruchomościami, które pozwalają uznać go za profesjonalistę, sprzedawane towary powinny podlegać VAT. Zauważa on jednak, że w niniejszym przypadku J.S. nie podejmuje żadnych działań mających na celu sprzedaż wspomnianych działek gruntowych. Sąd odsyłający wskazuje, że zgodnie z polskim orzecznictwem sam fakt bycia podatnikiem VAT nie stanowi koniecznej przesłanki opodatkowania transakcji VAT, lecz że w tym celu konieczne jest działanie w charakterze podatnika VAT w ramach konkretnej transakcji wchodzącej w zakres działalności gospodarczej danego podmiotu. Zauważa on, że w niniejszym przypadku J.S. nie prowadzi działalności w zakresie obrotu nieruchomościami w szczególności w celu sprzedaży spornych działek i że nie prowadzi żadnej innej działalności gospodarczej poza działalnością rolniczą, z tytułu której był podatnikiem VAT.

18

W trzeciej kolejności sąd ten podkreśla, że VAT nie został zastosowany przy zakupie tych działek przez J.S., w związku z czym nie doszło przy tym do odliczenia VAT.

19

W tych okolicznościach Naczelny Sąd Administracyjny postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy przepisy art. 9 ust. 1 w zw. z art. 14 ust. 2 lit. a) dyrektywy [VAT] nie stoją na przeszkodzie temu, aby uznać, że rolnik będący podatnikiem VAT na zasadach ogólnych, który dokonuje przeniesienia prawa własności działki gruntowej na rzecz Skarbu Państwa, w trybie wyłączenia w zamian za odszkodowanie w związku ze zmianą jej przeznaczenia na cele nierolnicze, jest podatnikiem obowiązującym do rozliczenia VAT z tej dostawy, tylko z uwagi na to, że działka ta wykorzystywana była dla celów działalności rolniczej podlegającej opodatkowaniu VAT?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

20

Na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w ramach ustanowionej w art. 267 TFUE procedury współpracy między sądami krajowymi a Trybunałem do tego ostatniego należy udzielenie sądowi krajowemu użytecznej odpowiedzi, która umożliwi mu rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu. Mając to na uwadze, Trybunał powinien w razie potrzeby przeformułować przedłożone mu pytania. Ponadto Trybunał może wziąć pod rozważenie normy prawa Unii, na które sąd krajowy nie powołał się w swoich pytaniach prejudycjalnych (wyrok z dnia 7 września 2023 r., *Groenland Poultry*, C-169/22, EU:C:2023:638, pkt 47 i przytoczone tam orzecznictwo).

21

W niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę okoliczności wskazane przez sąd odsyłający, rozstrzygnięcie sporu w postępowaniu głównym zależy od tego, czy czynność wyłączenia działki gruntu rolnego, tak jak będąca przedmiotem postępowania głównego, w zamian za zapłatę odszkodowania pierwotnemu właścicielowi tego gruntu, należy opodatkować VAT.

22

Tymczasem to art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy VAT przewiduje przesłanki, jakie musi spełniać dostawa towarów, aby mogła zostać zakwalifikowana jako transakcja podlegająca opodatkowaniu VAT.

23

Ponadto sąd odsyłający w swoim pytaniu odwołuje się również do art. 9 ust. 1 dyrektywy VAT, który definiuje pojęcia podatnika i działalności gospodarczej. Z postanowienia odsyłającego wynika jednak, że kwestia, czy J.S. jest podatnikiem VAT i czy prowadzi działalność gospodarczą, nie jest sporna.

24

W związku z tym należy uznać, że poprzez swoje pytanie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 2 ust. 1 lit. a) w związku z art. 14 ust. 2 lit. a) dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że transakcja przeniesienia własności działek gruntu rolnego w trybie wywłaszczenia, w zamian za zapłatę odszkodowania właścicielowi tego gruntu, powinna podlegać opodatkowaniu VAT, jeżeli właściciel ten jest rolnikiem bądź cym podatnikiem VAT, nawet jeżeli nie prowadzi on żadnej działalności w zakresie obrotu nieruchomościami i nie podejmuje żadnych działań w celu takiego przeniesienia.

25

W tym względzie należy przypomnieć, że dyrektywa VAT ustanawia wspólny system VAT opierający się w szczególności na jednolitej definicji transakcji podlegających opodatkowaniu (wyrok z dnia 13 czerwca 2018 r., Gmina Wrocław, C-665/16, EU:C:2018:431, pkt 30 i przytoczone tam orzecznictwo).

26

Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy opodatkowaniu VAT podlega odpłatna dostawa towarów na terytorium państwa członkowskiego przez podatnika działającego w takim charakterze. Należy zatem zbadać, czy okoliczności opisane w pkt 24 niniejszego wyroku odpowiadają z jednej strony pojęciu „odpłatnej dostawy towarów”, a z drugiej strony pojęciu „podatnika działającego w takim charakterze”.

27

Jeżeli chodzi, w pierwszej kolejności, o pojęcie „dostawy towarów”, art. 14 ust. 1 dyrektywy VAT definiuje to pojęcie jako przeniesienie prawa do rozporządzania rzeczą jak właściciel. Artykuł 14 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy dodaje, że poza czynnością, o której mowa w ust. 1 tego artykułu, za dostawę towarów uznaje się przeniesienie prawa własności do towaru w zamian za odszkodowanie, z nakazu wydanego przez organ władzy publicznej lub w jego imieniu albo z mocy prawa.

28

Ustęp 2 tego artykułu stanowi w stosunku do ogólnej definicji zawartej w ust. 1 tego artykułu *lex specialis*, której przesłanki stosowania mają charakter niezależny w stosunku do przesłanek stosowania ust. 1 [zob. podobnie wyroki: z dnia 13 czerwca 2018 r., Gmina Wrocław, C-665/16, EU:C:2018:431, pkt 36; z dnia 25 lutego 2021 r., Gmina Wrocław (Przekształcenie prawa użytkowania wieczystego), C-604/19, EU:C:2021:132, pkt 55].

Zatem zakwalifikowanie jako „dostawy towarów” w rozumieniu art. 14 ust. 2 lit. a) dyrektywy VAT wymaga spełnienia trzech kumulatywnych przesłanek. Przede wszystkim musi nastąpić przeniesienie prawa własności. Następnie przeniesienie to musi nastąpić z nakazu wydanego przez organ władzy publicznej lub w jego imieniu albo z mocy prawa. Wreszcie musi nastąpić wypłata odszkodowania [wyroki: z dnia 13 czerwca 2018 r., Gmina Wrocław, C-665/16, EU:C:2018:431, pkt 37; z dnia 25 lutego 2021 r., Gmina Wrocław (Przekształcenie prawa użytkowania wieczystego), C-604/19, EU:C:2021:132, pkt 56].

W niniejszej sprawie, co się tyczy dwóch pierwszych z wyżej wymienionych przesłanek, z informacji dostarczonych przez sąd odsyłający wynika, że bezsporne jest, po pierwsze, że działki gruntu rolnego, których dotyczy postępowanie główne, stały się własnością Skarbu Państwa, a po drugie, że to przeniesienie własności wynika z jednostronnej decyzji wojewody, organu administracji publicznej, wydanej w dniu 6 marca 2017 r.

W odniesieniu do trzeciej przesłanki ustanowionej w art. 14 ust. 2 lit. a) dyrektywy VAT, a mianowicie przesłanki dotyczącej zapłaty odszkodowania, Trybunał uznaje, że w celu ustalenia, czy przesłanka ta jest spełniona, należy jedynie ustalić, czy dane odszkodowanie jest bezpośrednio związane z przeniesieniem własności i czy jego wypłata faktycznie nastąpiła [wyrok z dnia 25 lutego 2021 r., Gmina Wrocław (Przekształcenie prawa użytkowania wieczystego), C-604/19, EU:C:2021:132, pkt 61 i przytoczone tam orzecznictwo].

Z postanowienia odsyłającego wynika, że odszkodowanie, którego dotyczy postępowanie główne, jest bezpośrednio związane z przeniesieniem własności działek gruntu rolnego będących przedmiotem postępowania głównego na rzecz Skarbu Państwa. Jeżeli wypłata tego odszkodowania faktycznie nastąpiła, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego, rozpatrywana transakcja stanowi „dostawę towarów” w rozumieniu art. 14 ust. 2 lit. a) dyrektywy VAT.

Co się tyczy zawartej w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy VAT przesłanki dotyczącej „odpłatnej” dostawy, samo otrzymanie przez podatnika odszkodowania w rozumieniu art. 14 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy wystarcza do spełnienia przesłanki odpłatnej transakcji do celów stosowania tego ostatniego przepisu (zob. podobnie wyrok z dnia 13 czerwca 2018 r., Gmina Wrocław, C-665/16, EU:C:2018:431, pkt 44).

W drugiej kolejności, co się tyczy zawartego w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy VAT pojęcia „podatnika działającego w takim charakterze”, chociaż J.S. jest zarejestrowany w charakterze podatnika VAT, to sąd odsyłający ma wątpliwości co do tego, czy działając on w tym charakterze przy przeniesieniu własności spornych działek gruntu rolnego. W tym kontekście podkreśla on, że J.S. nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej w zakresie obrotu nieruchomościami ani nie podjęł działań w celu sprzedaży tych działek.

35

W tym wzgl?dzie nale?y zauwa?y?, ?e podatnik w rozumieniu art. 9 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy VAT dzia?a w tym charakterze zasadniczo jedynie wówczas, gdy czyni to w ramach swej dzia?alno?ci gospodarczej (wyrok z dnia 13 czerwca 2018 r., Polfarmex, C?421/17, EU:C:2018:432, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo). To ostatnie kryterium jest spe?nione, gdy podatnik przenosi w?asno?? nieruchomo?ci wykorzystywanych do tej szeroko rozumianej dzia?alno?ci gospodarczej (zob. podobnie wyrok z dnia 13 czerwca 2018 r., Polfarmex, C?421/17, EU:C:2018:432, pkt 42).

36

Natomiast podatnik dokonuj?cy transakcji prywatnie nie dzia?a w charakterze podatnika. W konsekwencji transakcja dokonana przez podatnika prywatnie nie podlega opodatkowaniu VAT (wyroki: z dnia 4 pa?dziernika 1995 r., Armbrecht, C?291/92, EU:C:1995:304, pkt 17, 18; a tak?e z dnia 8 marca 2001 r., Bakcsi, C?415/98, EU:C:2001:136, pkt 24).

37

W niniejszym przypadku z akt sprawy, którymi dysponuje Trybuna?, wynika, ?e zdaniem organu podatkowego sporne dzia?ki gruntu rolnego stanowi?y sk?adnik maj?tku przedsi?biorstwa J.S. w dniu przeniesienia ich w?asno?ci na rzecz Skarbu Pa?stwa.

38

Wynika z tego, ?e J.S., który jest podatnikiem VAT ze wzgl?du na swoj? dzia?alno?? rolnicz?, dzia?a? w charakterze podatnika, przenosz?c w?asno?? dzia?ek gruntu rolnego wykorzystywanych do jego dzia?alno?ci gospodarczej, nawet je?li nie prowadzi ?adnej dzia?alno?ci w zakresie obrotu nieruchomo?ciami i nie podj?? w tym celu ?adnych dzia?a?.

39

W tym ostatnim wzgl?dzie nale?y doda?, ?e warunek, który mia?by wymaga? aktywnej postawy ze strony podatnika, nie by?by równie? zgodny z konieczno?ci? poszanowania skuteczno?ci (effet utile) art. 14 ust. 2 lit. a) dyrektywy VAT, który z definicji odnosi si? do przeniesienia w?asno?ci rzeczy w nast?pstwie nakazu wydanego przez organ w?adzy publicznej lub w jego imieniu albo z mocy prawa [zob. podobnie wyrok z dnia 25 lutego 2021 r., Gmina Wroc?aw (Przekszta?cenie prawa u?ytkowania wieczystego), C?604/19, EU:C:2021:132, pkt 75].

40

W przypadku gdyby s?d odsy?aj?cy stwierdzi?, ?e transakcja b?d?ca przedmiotem post?powania g?ównego zosta?a dokonana przez J.S. w ramach zarz?dzania cz??ci? jego maj?tku, która nie jest przeznaczona do prowadzenia dzia?alno?ci rolniczej, nale?a?oby uzna?, ?e J.S. nie dzia?a? w charakterze podatnika i ?e transakcja ta nie podlega opodatkowaniu VAT.

41

W ?wietle powy?szych rozwa?a? na pytanie prejudycjalne powinno si? odpowiedzie?, ?e art. 2 ust. 1 lit. a) w zwi?zku z art. 14 ust. 2 lit. a) dyrektywy VAT nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e transakcja przeniesienia w?asno?ci dzia?ek gruntu rolnego w trybie wyw?aszczenia, w zamian za zap?at? odszkodowania w?a?cicielowi tego gruntu, powinna podlega? opodatkowaniu VAT, je?eli w?a?ciciel ten jest rolnikiem b?d?cym podatnikiem VAT i dzia?a w takim charakterze, nawet je?li

nie prowadzi on żadnej działalności w zakresie obrotu nieruchomościami i nie podjęł żadnych działań w celu takiego przeniesienia.

W przedmiocie kosztów

42

Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (ósma izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 2 ust. 1 lit. a) w związku z art. 14 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

należy interpretować w ten sposób, że:

transakcja przeniesienia własności działek gruntu rolnego w trybie wywłaszczenia, w zamian za zapłatę odszkodowania właścicielowi tego gruntu, powinna podlegać opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej (VAT), jeżeli właściciel ten jest rolnikiem bądź cym podatnikiem VAT i działa w takim charakterze, nawet jeżeli nie prowadzi on żadnej działalności w zakresie obrotu nieruchomościami i nie podjęł żadnych działań w celu takiego przeniesienia.

Piçarra

Jääskinen

Gavalec

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 11 lipca 2024 r.

Sekretarz

A. Calot Escobar

Prezes izby

N. Piçarra

(*1) Język postępowania: polski.

(i) Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.